Theses theologicae.

Numéro d'inventaire : 1980.00014.53
Auteur(s) : André Bramany
Type de document : affiche
Éditeur : non renseigné (Lyon)
Imprimeur : Pierre Bruyset
Période de création : 2e quart 18e siècle
Date de création : 1730
Description : Une feuille, découpée dans l'affiche originale. Le papier est sali et taché, et à plusieurs endroits dégradé par des traces de colle au point que le texte n'est plus lisible. Une trace de papier cuve collé sur la partie gauche semble indiquer que cette feuille a été utilisé pour une reliure. Papier collé au verso pour réparer des perforations. Traces d'inscriptions à l'encre rouge et bleue. Papier filigrané. Moitié d'une vignette estampée dans la partie supérieure de la feuille.
Mesures : hauteur : 440 mm ; largeur : 290 mm
Notes : Fragment d'une affiche annonçant les thèses de théologie que doit soutenir André Bramany, ecclésiastique d'Embrun, au Collège de la Sainte Trinité de Lyon, le 22 août 1730. Il s'agit d'un exercice public. Les articles traitent des péchés, de la grâce, des sacrements en général et du baptème en particulier.
Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics
Filière : Université
Niveau : Supérieur
Autres descriptions : Langue : Français
Nombre de pages : 1

HESES THEOLOGICÆ.

DE PECCATIS.

I.

icitur univocè de his omnibus, quæ tùm in ſacris libris, tùm apud ſanctos Patres Doc- terdùm peccata vocantur: quâ unâ cautione adhibitâ, facilè diſſolvuntur quæcunque ut probent in eo peccari damnabiliter, quod [illegible] fit, puta in motibus primò pri- in iis, quorum malitia invincibiliter ignoratur. Vera peccati ſtrictè ſumpti notio eſt, manus à regula morum deficiens, ſivè ex Auguſtino explicatiùs definitur, dictum, legem æternam; ſivè breviùs: Tranſgreſſio libera legis æternæ. Omne peccatum phy- ex materiâ & quaſi formâ. Materia autem, ſeu materiale peccati, in multis peccatis n aliis, actus liber tùm interior, tùm exterior, in nonnullis, pura omiſſio; formale ia nihil aliud eſt, quam privatio rectitudinis debitæ primò quidem & immediatè actui tamen principaliùs, ipſi operanti.

I I.

catorum inter ſe differentia petitur ab objectis circà quæ actio humana verſatur inordi- purè numerica intrà eandem ſpeciem æſtimanda eſt ſecundùm moralem ſivè actuum, æcipuæ peccatorum diviſiones illæ ſunt quæ ſecundùm varios peccatorum reſpectus ad nt: quales ſunt diviſiones, quæ ſumuntur ab objectis, à cauſis, à perſonis peccato regula morum, denique ab effectibus. Diviſio peccati in Theologicum & Philoſophicum ſpecies; ſed unius ſubjecti ſignificati in duas voces idem ſubjectum diverſimodè ſignifi- t Theologicum, ſeu offenſivum Dei, proindèque peccatum purè Philoſophicum omninò mortalia, & quædam venialia etiam ex naturâ rei: priora dicuntur, quæ [illegible] ritati ſimplici- tiæ eidem non opponuntur, niſi ſecundùm quid; hæc ab illis differunt p[illegible], ta ſunt paria, vel connexa inter ſe.

[illegible] I.

poteſt cauſa vel auto[illegible] ti. Ignorantia invincibilis, ſivè facti, ſivè juris [illegible] m ex eâ excuſat à pec[illegible] uali, & quidem ſecundùm totam rationem malitiæ [illegible], peccatum mor[illegible] abituale, ſeu habitualitas ipſa peccati mortalis for[illegible] ficantis [illegible] inductâ per peccatum lethale præter[illegible]; peccati autem venialis h[illegible] rante [illegible] ac nitoris, qui eſt ex actibus caritatis [illegible] liarum virtutum. Quod ſuper- peccatum originale, per quod ſcilicet conſtituuntur filii iræ, vel in primulo ſuæ con- [illegible] damo per naturalem viam generationis deſcendunt, ita ut peccatum [illegible], tùm morali, per naturalem ab illo originem, ſecluſo ſpeciali pri- [illegible] citur originale.

DE GRATIA.

I.

em in ſta[illegible] æ creare, ab initio naturam humanam in ſtatu juſtitiæ originalis de lapſa [illegible] Chriſti Gratiam reparata eſt. Illa autem gratia in univerſum de- in[illegible] debitum [illegible] ra rationalis diſponitur, vel evehitur ad participationem divini [illegible] m ſanit[illegible] alem, ſivè habitualem, quam habuit Ada[illegible] antè lapſum, & [illegible] datur h[illegible] Donum etiam perſeverantiæ, quod datur electis in ſtatu præſen- [illegible] ia originali; iſtud erat, *[illegible] torium ſine quo:*

[illegible]

[illegible] ilio Gratiæ cognoſcere aliquod verum, ſed non omne, neque quodlibet. Poteſt ale ordinis purè naturalis. Sed non poteſt ex ſolis naturæ viribus univerſam legem na- ſuper omnia amore etiam naturali, neque tentationem ullam gravem ita vincere, ut Infidelium opera ſunt peccata. Homo deſtitutus Gratiâ ſanctificante non poteſt diu us autem, ſecluſo ſpeciali auxilio, non poteſt ad longum tempus vitare omnia pec- alibet operis ſalutaris initium, progreſſum & perfectionem, neceſſaria omnino eſt peccator poteſt ſine Gratiâ reſurgere à peccato, aut præparare ſe ad juſtificatio- ſalutariter abſque auxilio Gratiæ diſtinctæ à Gratia ſanctificante, neque perſeverare in abſque ſpeciali divinæ miſericordiæ dono.

I I I.

iam gratum facientem, & Gratiam, quæ dicitur gratis data: tùm in Gratiam præve- citantem & adjuvantem, operantem & cooperantem, efficacem & ſufficientem. Ad- efficax, quæ ſit in manu Dei inſtrumentum certiſſimum ad flectenda corda hominum, voluerit, & ſimul in corde hominis principium reſiſtibile operis ſalutaris. Talis au- nem vocat, quomodo ſcit ei congruere, ut vocantem non reſpuat; cujus proindè effi- citate Gratiæ congruæ, datæ ſub præſcientiâ certâ & cum ſpeciali intentione effectus mnes hac in re hæreticorum opiniones, præſertim verò Janſenii & ejus ſequacium, ei, atque etiam cum rectâ ratione; ſententias autem Catholicorum, etiam phy- râ diſcrepantes habemus, tanquam falſi quam veri ſimiliores. Admittenda, ſufficiens, quæ tum abſolutè, tum relativè ad præſentem cupiditatis vim, is obicem, det verum poſſe in ordine ad effectum, quo caret præciſè ex de- is; Gratia autem mediatè vel immediatè ſufficiens ad ſalutem conſequendam, ad um bonum, omnibus datur, non ſolùm juſtis, ſed etiam peccatoribus, iiſque licèt fidelibus, ſed etiam infidelibus. Denique admittenda eſt in homine juſto Gratia habi- er quam homo fit formaliter divinæ conſors naturæ, Deo gratus & amicus, filius adop- iſti cohæres: ad cujus Gratiæ primam infuſionem in adultis requiritur aliqua diſpoſitio iam augetur participatione Sacramentorum & frequentatione bonorum operum.

DE SACRAMENTIS IN GENERE.

I.

SACRAMENTUM genericè ſumptum, cæremonia eſt formaliter ſacrans ſuum ſubjectum, in ſignum Gratiæ Symbolicum permanenter inſtituta. Quæ definitio convenit univocè omnibus Sacramentis hactenùs inſtitutis, iiſque ſolis eſt propria. Antiqua Sacramenta erant quidem ſigna Gratiæ, ſed ſpeculativa tantùm, & non juſtifi- cabant ex opere operato. Nova verò ſunt ſigna practica Gratiæ ex opere operato. Non fuère Sacramenta in ſtatu innocentiæ originalis, in ſtatu autem legis naturæ extitit remedium peccati originalis pro infantibus [illegible] uſum rationis decedentibus. Vera etiam & propria fuerunt Sacramenta in lege ſcriptâ. Circumciſio fuit in ea vera Sacramentum, illudque ſufficiens remedium peccati originalis, non tamen unicum, nec omninò neceſſarium ad maculam originis delendam.

I I.

VERA ſunt Sacramenta in lege gratiæ, nec plura, nec pauciora quam ſeptem, nempè Baptiſmus, Confirmatio, Euchariſtia, Pœnitentia, Extrema-Unctio, Ordo, & Matrimonium. Ea conſtant rebus tanquam materiâ & verbis tanquam formâ. Simultas, ſeu unio materiæ ac formæ debet eſſe moralis, & non eſt eadem in omnibus Sacramentis. Chriſtus eam materiam & formam determinavit immediatè, licet non æqualiter in omnibus Sacramentis, quatenùs Deus poteſtate authoritatis, quatenùs Homo poteſtate Miniſterii principalis & excellentiæ. Nulla authoritas creata poteſt ſalvo Sacramento mutare materiam & formam à Chriſto determinatam. Nec id poteſt ſine peccato fieri à miniſtro qui ex officio operatur. Verba quibus Sacramenta novæ legis conficiuntur, non ſunt Concionatoria, ſed Conſecratoria.

I I I.

SACRAMENTUM novæ legis totaliter ſumptum nec perficitur ſine inſtitutione Chriſti, nec ſine intentione de- [illegible] miniſtri, nec ſine actione ejus externâ & executivâ. Quæ omnia ſunt Sacramentis novæ legis intrinſeca. Sola [illegible] exequendi ritum externum, rejectâ quacunque aliâ intentione miniſtri, non ſufficit ad validam Sacramenti Con[illegible] requiritur quidem in miniſtro intentio actualis mentalis: non ſufficit habitualis, vel interpretativa: requiritur [illegible] ſufficit intentio mentalis virtualis. Solus homo viator & rationis compos eſt ordinarius Sacra- [illegible] omnis omnium. Angeli poſſunt eſſe miniſtri extraordinarii. Eſt per ſe mortale miniſtrum [illegible] ntum cum peccati mortalis conſci[illegible]: ſecùs dicendum de miniſtro neceſſitatis.

I V.

UT adultus Sacramenta [illegible] is validè recipiat, requiritur in eo aliqua poſitiva voluntas ſe [illegible] illa reci- piendi. Sufficit quod ea vol[illegible] ſit habitualis. Ea autem Sacramenta pro[illegible] infallibiliter & [illegible] operato [illegible] am ſanctificantem in ſubjecto [illegible] nente obicem. Eam [illegible] uunt moraliter, non vero phyſice. Baptiſmus & Pœ- [illegible] a per ſe producunt primam [illegible] tiam, per accidens ſecundam. Reliqua quinque Sacramenta per ſe conferunt ſecun- [illegible] ratiam, per accidens primam. Sacramenta ejuſdem ſpeciei æqualem conferunt gratiam ſubjectis æqualiter diſpoſitis, [illegible] m inæqualiter diſpoſitis; quæ Gratia habitualis ſacramentalis non differt intrinſecè à Gratiâ ſanctificante commu- [illegible] dictâ.

V.

BAPTISMUS tantùm, Confirmatio & Ordo [illegible] racterem imprimunt [illegible] character non eſt mera denominatio ex- trinſeca, ſed ens reale in animâ impreſſum, [illegible] urale, indiviſibile, indel[illegible] atque adeò inſeparabile à ſubjecto ſuo. Omnia novæ legis Sacramenta præter [illegible] poſſunt eſſe valida & informia. Ea autem (excepti[illegible] quibuſdam caſibus) ſublato ut primum obice ſivè culpabili, ſivè inculpabili, reviviſcunt. Sacramentum [illegible] reviviſc[illegible] uberiorem confert Gratiam. Qui ante [illegible] lethaliter peccavit, eo[illegible] ſuſcipit cum obice [illegible] nec poſtea peccat, ſolùm indiget attritione ut Baptiſ[illegible]. Si verò peccavit mortaliter in ipſo inſtanti com[illegible] Baptiſmi, Baptiſmus non re[illegible] ſcit, niſi int[illegible] [illegible] to Pœnitentiæ, vel in re, vel in voto. Idem dicend[illegible] reviviſcat Baptiſmus fictè ſuſc[illegible] us ab eo qu[illegible] peccavit lethaliter.

D[illegible] TISMO.

[illegible]

BAPTISMUS eſt verum novæ legis Sacramentum, à Chriſto immediatè inſtitutum ant[illegible] à mortuis [illegible] rectionem. Sola aqua verè naturalis, eſt ejus materia remota, tuta & certa: materi[illegible] eſt ablutio [illegible] hominis, ſivè ea fiat per infuſionem, ſivè per aſperſionem, ſivè per immerſionem unicam aut multiplicem. In[illegible] ficit demerſio abſque ullâ emerſione. Hæc forma (*Ego te baptizo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti*) eſt ſu[illegible] ciens, & quoad ejus ſubſtantialem ſenſum neceſſaria ad valorem Baptiſmi; ad cujus veritatem abſolutè requiritur, ut in e[illegible] formâ, ſigillatim exprimantur tres Perſonæ Sanctiſſimæ Trinitatis & Unitas naturæ divinæ. Solus proprius Sacerdos, vel alienus ex ejus commiſſione, poteſt licitè baptizare extrà neceſſitatem. In caſu verò neceſſitatis omnis homo rationis compos eſt ſufficiens & licitus Miniſter Baptiſmi. Et conſequenter improbitas Miniſtri non nocet validitati illius Sacramenti.

II.

VALIDE baptizantur infantes, non requiſito conſenſu parentum. Non licet autem invitis parentibus baptizare [illegible] Infidelium qui planè ſunt extrà Eccleſiæ poteſtatem, niſi quando id fieri poteſt ſalvo parentum jure naturali, & [illegible] periculum apoſtaſiæ puerorum. Per ſe licet, ac magis etiam expediens eſt parvulos Fidelium baptizari ante [illegible] Omnis homo purus eſt capax Baptiſmi, ſivè contraxerit peccatum originale, ſivè non; nec requiritur in adulto fides ad va- lidè recipiendum illud Sacramentum. Unus ex præcipuis Baptiſmi effectibus eſt remiſſio, tùm quoad culpam, tùm quoad pœnam peccatorum omnium quæ contracta vel commiſſa ſunt antè ejus ſuſceptionem. Si adultus cum ſolo peccato origi- nali ad Baptiſmum accedit, tenetur habere fidem & voluntatem profitendi Religionem Chriſtianam, ejuſque legem [illegible] di, ut fructum illius Sacramenti recipiat. Quod ſi & cum peccato proprio mortali accedat, tenetur etiam habere [illegible] peccati illius. Sufficit autem Attritio ſupernaturalis.

III.

BAPTISMUS aquæ vel in re vel in voto, eſt perſe neceſſarius neceſſitate medii ad Salutem. Baptiſmus in re, [illegible] infantibus extrà caſum Martyrii neceſſarius neceſſitate medii. Undè eorum Martyrium ſufficit ad primam Gratiam [illegible] obtinendam. Martyrium etiam adultorum, ſuplet in caſu neceſſitatis, vicem Baptiſmi aquæ quoad primam Gratiam illis ob- tinendam. Ut autem adultis tunc proſit ad Salutem, requirit ex parte ipſorum voluntatem, eamque ſupernaturalem ſu[illegible] nendi Martyrii. Nec omninò requiritur, ut hæc voluntas charitatem in ſubjecto præſupponat, ſivè actualem, ſivè habitua- lem, undè ipſa procedat. Adultus in peccato mortali exiſtens, & inſtante neceſſitate Martyrii, tenetur quidem per ſe ad Contritionem, ſi non habet copiam Sacramenti Pœnitentiæ, vel Baptiſmi aquæ: tamen ipſi tunc ſufficit Attritio ad primam Gratiam in Martyrio habendam, ſi bonâ fide caret Contritione.

PRO TENTATIVA.

[illegible] auſpice Dei-Parâ, tueri conabitur Dominus ANDREAS BRAMANY, *Clericus Ebredunenſis, in aulâ Collegii Lugdunenſis, Sanctiſſimæ Trinitatis, Societatis* JESU, *die vigeſimâ-ſecundâ Auguſti, anno* 1730. *horâ de meridie tertiâ ad quintam.*

LUGDUNI, ex Typographiâ PETRI BRUYSET, in Vico Confort.